

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostatias (Cypr) w dniu 23 kwietnia 2024 r. – B.F./Kypriaki Dimokratia

(Sprawa C-283/24, Barouk) ⁽¹⁾

(C/2024/4711)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Dioikitiko Dikastirio Diethnous Prostatias

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: B.F.

Druga strona postępowania: Kypriaki Dimokratia

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 46 ust. 1 i 3 dyrektywy 2013/32/UE ⁽²⁾, interpretowany w świetle art. 47 Karty oraz w związku z obowiązkiem przeprowadzenia indywidualnej oceny wynikającym z art. 4 ust. 3 lit. c), obowiązkiem współpracy wynikającym z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2011/95/UE ⁽³⁾ i obowiązkiem lojalnej współpracy wynikającym z art. 4 ust. 3 TUE, należy interpretować w ten sposób, że wobec braku wyraźnego przepisu prawa krajowego przewidującego uprawnienie sądu krajowego, na podstawie art. 46, do poddania skarżącego badaniom lekarskim, sąd ten może wywodzić prawo do wydania postanowienia o poddaniu skarżącego badaniom lekarskim bezpośrednio z tego przepisu, jeżeli zostanie to uznane za niezbędne w celu pełnego rozpatrzenia ex nunc wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej?
- 2) Czy art. 46 ust. 1 i 3 dyrektywy 2013/32/UE, interpretowany w świetle art. 47 Karty oraz w związku z obowiązkiem przeprowadzenia indywidualnej oceny wynikającym z art. 4 ust. 3 lit. c), obowiązkiem współpracy wynikającym z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2011/95/UE i obowiązkiem lojalnej współpracy wynikającym z art. 4 ust. 3 TUE, należy interpretować w ten sposób, że wobec braku wyraźnego przepisu prawa krajowego przewidującego uprawnienie sądu krajowego, na podstawie art. 46, do poddania skarżącego badaniom lekarskim, a co za tym idzie, wobec braku wyraźnego przepisu ustawowego dotyczącego mechanizmu skierowania na badania lekarskie, którym sąd krajowy dysponowałby bezpośrednio na podstawie tego samego artykułu, sąd ten jest uprawniony zwrócić się do organu rozstrzygającego (który jest zawsze stroną postępowania przed nim), aby organ ten mógł zastosować w drodze analogii mechanizm przewidziany w art. 18 dyrektywy 2013/32/UE, przedstawiając sądowi krajowemu wyniki badania lekarskiego skarżącego?
- 3) Czy art. 46 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE, interpretowany w świetle art. 47 Karty, należy interpretować w ten sposób, że zasady pełnego rozpatrzenia ex nunc wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej pozostawiono autonomii proceduralnej państw członkowskich? W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej – czy art. 46 ust. 1 i 3 dyrektywy 2013/32/UE, interpretowany w świetle art. 47 Karty oraz w związku z obowiązkiem współpracy wynikającym z art. 4 ust. 1 dyrektywy 2011/95/UE i obowiązkiem lojalnej współpracy wynikającym z art. 4 ust. 3 TUE, należy interpretować w ten sposób, że wobec braku wyraźnego przepisu prawa krajowego przewidującego uprawnienie sądu krajowego do poddania skarżącego badaniom lekarskim, a co za tym idzie, wobec braku wyraźnego przepisu ustawowego dotyczącego mechanizmu skierowania na badania lekarskie, którym dysponowałby sąd krajowy, sąd ten jest uprawniony zwrócić się do organu rozstrzygającego (który jest zawsze stroną postępowania przed nim), aby organ ten mógł zastosować w drodze analogii mechanizm przewidziany w art. 18 dyrektywy 2013/32/UE, przedstawiając sądowi krajowemu wyniki badania lekarskiego skarżącego, jeżeli ten ostatni uważa, że środki krajowe są niezgodne z zasadą skuteczności?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

- 4) Czy art. 46 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE w związku z art. 47 Karty należy interpretować w ten sposób, że w przypadkach, w których stwierdzono brak odpowiednich mechanizmów przeprowadzenia indywidualnej, pełnej oceny *ex nunc* przewidzianej w art. 46 ust. 3 dyrektywy 2013/32/UE, gwarancje przewidziane w tych artykułach są zapewnione, jeżeli sąd krajowy jest uprawniony do stwierdzenia nieważności decyzji oddalającej wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej?
-